

Mariona Aupí: «Que una artista desprengui llibertat és el més inspirador i atractiu del món»

La compositora estrena aquest dimarts "Ocell de bosc", cançó que s'inclou al setè volum del disc 'Dones i cançons' | Mariona Aupí és una de les artistes convidades aquest dijous 7 de març al cicle Enderrock Sona per presentar justament aquest disc



Mariona Aupí | Noemí Elias

Com va el disc que sortirà el proper octubre? Tens algun títol provisional?

Encara no sabem si aquesta serà la data definitiva de sortida, perquè està compost però no gravat. Pot ser que sigui a principi del 2020. Els anys vint, de fet, sempre m'han agradat? Encara no tinc cap títol per al disc, però puc avançar que hi ha molta natura i s'hi mouen molts animals. Segurament anirà per aquí.

"Ocell de bosc" dius que representa un canvi en la teva vida i també en la teva carrera artística. En quina mesura?

És la primera cançó que vaig compondre en català. Em va sortir del cor, disparada com un pardal. Això va ser el tret de sortida d'aquest disc i totes les altres cançons han anat en aquesta direcció. És un nou canvi, sens dubte, però sense fugir del meu inevitable segell personal: amb melancolia i surrealisme.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JjFBCiN4oDE>

El teu passat ve marcat per Fang i per la teva trajectòria amb Carlos Ann. Et sents ara més líder del teu projecte?

Evidentment, sí, en tractar-se d'un projecte propi. Em sento lliure, i per tant més creativa. També gaudeixo delegant a qui admiro part del procés del disc, com és la producció i la instrumentació. La producció del disc la farà Gerard Gil: un músic i compositor amb moltíssim talent i que ens està ajudant a donar a aquest àlbum una mirada encara més lliure.

Quin és el paper de les guitarres de Romain Aleberteau i David Prudi?

Romain Aleberteau (**Harrison Ford Fiesta**) i David Prudi (**Don Simón y Telefunken**) han estat dues grans influències per a mi a l'hora de compondre aquest disc. M'agrada molt tot el que fan i com ho fan: m'han ajudat a donar forma a les cançons, m'han assessorat i han respectat en tot moment la seva senzillesa, creant paral·lelament el directe i les *demos*. Per primer cop en la meua carrera artística el disc serà exactament igual que el directe. Es tracta d'un treball amb banda, i això farà créixer la qualitat dels concerts. Una altra peça clau és David Martínez a la bateria, que ja va gravar en el meu últim disc, *Le Monde* (La Cúpula Music, 2017). Com podeu veure, em sento realment molt afortunada.

Com veus el panorama del pop d'autora actual?

No segueixo gaire el panorama actual. Costa moltíssim estar al dia de tot i jo no he tingut mai gaire inquietud a l'hora de descobrir coses. Sí que quan em cau alguna cosa a les mans que m'agrada, l'exprimeixo al màxim, com en el cas de **Michelle Gurevich**, **Saint Vincent** o la sempre admirada **PJ Harvey**.



Mariona Aupí. Foto: Noemí Elías

Què creus que podeu aportar les veteranes com tu?

No sé realment què "aporto" a la música amb la meua "veterania". El que m'agradaria és poder inspirar llibertat a l'hora de crear i experimentar amb la música, que sigui un espai on sentir-nos

lliures i una eina per coneixe'ns a nosaltres mateixes, i no tant perquè ens coneguim. L'estimada **Maika Makovsky**, per exemple, això ho fa molt bé. No estic gaire al cas de qui es manté i qui no de la meva generació. Però el que és clar és que si puc anar tant a la meua és perquè també em dedico a una altra cosa i no necessito la música per viure.

Què t'interessa d'una artista?

Que sigui autèntica, i que desprengui llibertat. Això és el més inspirador i atractiu del món, t'agradi o no el que fa.



Mariona Aupí. Foto: Noemí Elías